

BUGADA AL POU. Maig 2018

PER QUINTÀ• TORRA CORDONS
L'adéu a Ràdio Manresa de Francesc Serrat

Aquest mateix mes d'abril, Francesc Serrat, un històric de Ràdio Manresa, ha deixat els micròfons després d'uns quaranta anys d'activitat. El dia 10 una trentena de companys i amics del Cesc es van reunir a La Pizza del Pont -la pizzeria que la Brigitte-, una altra veu important de la ràdio, té al Pont de Vilomara- per fer-li un comiat com cal. Un comiat on, tot i ser una bona colla, encara hi van faltar els que no hi van poder assistir i els que no se'n van assabentar, tots els amics de dins i de fora del món radiofònic que el Cesc ha anat fent al llarg de quatre dècades i que són molts. Després d'una llarga trajectòria a la ràdio i també a la premsa escrita intueixo que el Cesc Serrat ha de ser com una enciclopèdia viva de la història local. Si no fos tan discret, ara seria un moment fantàstic per escriure les seves memòries... però em temo que no les llegirem mai. Felix vida nova, Cesc; te l'has ben guanyada.

Els Drets del Sr. Sitjes

La fal·lera per fer obres que quedin enllestides abans de les eleccions municipals perjudica molts ciutadans. I alguns, com el mai prou ben ponderat Xavier Sitjes --que el dissabte 14 d'abril va rebre el premi Recercat-- als seus 96 anys, l'empantanegament a places i carrers li dificulta la mobilitat. L'home encara va cada dia a peu des de casa seva a l'Arxiu Històric de la Ciutat, «a veure què troba» i va aprofitar el parlament d'agraïment en rebre el guardó per recordar les obres que aquests dies hi ha a la baixada dels Drets. És veu que la tornada se li fa pesada, com sempre, però a l'anada ara el risc és rodolar avall cap a la plaça. Llarga vida al senyor Sitjes i que no caigui! Perdríem un valor massa preuat per a la ciutat per un pas en fals.

Pizzes temàtiques

De la mateixa manera que hi ha personatges emblemàtics i típicament manresans, hi ha persones a qui agrada establir vincles amb les tradicions més nostrades de la ciutat. És el cas del propietari del bar situat a la cruïlla entre la Bonavista i la carretera de Santpedor, una manresà d'origen uruguaià. L'establiment ofereix menús, menjars i tapes diverses... i també pizzes a metres. Tot i que el món de la pizza té els seus clàssics, en aquest restaurant han tingut el detall de batejar-les amb noms molt manresans. Com podeu veure, el pedigrí de la denominació és indiscutible: La Séquia, Tirallongues, Correfoc... i les dues fires de més projecció, la Mediterrània i l'Aixada. No costa gens ser original i crear empatia amb la clientela.

Guillem Catà a l'Urgell

De fet, als manresans, com els nascuts en altres municipis, prou que ens agrada trobar

referències i enllaços amb la ciutat a tot arreu on anem. És el cas d'un lector que m'envia una foto que va captar en una visita a la l'Espai Cultural dels Canals d'Urgell, a Mollerussa, on hi ha un mural que explica que l'any 1346 -un any després del presumpte miracle de la Llum- l'Infant Jaume, comte d'Urgell, en una visita a la Séquia de Manresa, va demanar formalment als batlles de la ciutat (paers, en diu el rètol, a la manera nord-occidental) l'assistència del "delineant" Guillem Catà per fer estudis sobre el futur canal d'Urgell. La cosa no va prosperar fins al segle XIX, però queda clar que Catà era un enginyer reconegut, brillant i, sobretot, amb visió de futur. En aquesta publicació manresana queda dit.

Visca Puigdemont

La capacitat de les xarxes per "viralitzar" els continguts és espectacular. Què me'n dieu sinó de la cançó infantil alemanya "Bi Ba Butzemann" que sembla que clami a favor de Carles Puigdemont? La peça no és pas nova i, segons els experts, se'n té coneixement des del'any 1800. A la manifestació del diumenge 15 d'abril, l'enganxifosa tornada va poder sentir-se des de la plaça d'Espanya fins al final del Paral·lel barceloní. A part de la tornada, però, hi ha hagut diverses iniciatives per fer la corresponent versió catalana que aprofita per acabar de reivindicar tot el que calgui. L'amic Joan Vilamala, sense anar més lluny, ha fet la seva proposta que podeu sentir al seu mur de Facebook. La lletra, l'ha fet anar així:

Cantem tots «Visca en Puigdemont».Que ho senti tot el món. Tot el món!
Cantem tots «Visca en Puigdemont», el nostre rodamon.
QUE ESPANYA NO VOL NI ENS ENTÉN
HA QUEDAT CLAR I ÉS EVIDENT
Cantem tots «Visca en Puigdemont», el nostre rodamon.

Volem que torni en Puigdemont.Que ho senti tot el món. Tot el món!
Volem que torni en Puigdemont a seure al seu escon.
ELL ÉS EL NOSTRE PRESIDENT
NINGÚ COM ELL HA ESTAT VALENT
Volem que torni en Puigdemont a seure al seu escon.

Cantem tots «Visca en Puigdemont».Que ho senti tot el món. Tot el món!
Cantem tots «Visca en Puigdemont», el nostre rodamon.
NO VOLEM VIURE EN UN INFERN
ON NO PUGUEM TRIAR EL GOVERN
Volem que torni en Puigdemont a seure al seu escon.